

Muzikale wolf in schaapskleren

M-Audio is de nieuwste in een rij fabrikanten die de hardwaresynthesizer hebben herontdekt. De witgekleurde Venom is een virtuele synth en usb-audio-interface ineen. Kan M-Audio de traditionele synthesizerbouwers het vuur aan de schenen leggen?

door Ruud Lekx > ruud@interface.nl

Enkele uren nadat de hagelwitte Venom was gearriveerd, kwamen twee metalvrienden op bezoek en ik kon het niet laten ze deze synth te laten zien. De ene stikte bijna in een onbedaarlijke lachbui, terwijl de andere pleitte voor het ter plekke in brand steken van de synth wegens de heiligschennis die met het apparaat wordt gepleegd. Mocht je niet thuis zijn in de metalwereld: Venom is behalve het Engelse woord voor 'venijn' of 'vergift' ook een legendarische metalband met een enorme cultstatus. Uiterlijk had ik zelf ook wat meer 'vuur' verwacht van een synth met zo'n naam. De Venom is vooral erg wit en lijkt zich designmatig te richten op bezitters van MacBooks. Trouwens, witte synths blijven dat meestal niet zo lang; wit plastic verkleurt snel.

Tandje minder

De Venom is licht en voelt een tikje goedkoop aan. Waar bijvoorbeeld Arturia uitpakte met een metalen behuizing en een heerlijk toetsenbord, is dat hier allemaal een tandje minder. Dat vind je dan wel weer terug in de verkoopprijs. Een gemiste kans vind ik de afwezigheid van aftertouch.

Links vinden we knoppen voor het volume van de synth, de arpeggiator en andere audio

INFO

- Prijs incl.: € 549,-
- Distributie: Avid Technology, benelux.channel.sales@avid.com
- Internet: www.avid.com, www.m-audio.com

via de ingebouwde usb-interface; rechts daarvan zit de bediening van de synth zelf. Daarvoor is er een 4x5 matrix met vijf draaiknoppen en een drukknop; een systeem dat bijvoorbeeld ook Waldorf en de Dave Smith synths gebruiken. Het groene display heeft erg weinig resolutie en is daardoor soms slecht leesbaar. Daarnaast vinden we de multicontrols.

Bij de synth krijg je een audio-editor, die als een soort plug-in-versie van de Venom gebruikt kan worden voor verregaande integratie in je daw. Bovendien zijn hier een flink aantal diepere editfuncties aanwezig die niet vanaf het frontpanel kunnen worden bediend. Eigenlijk zijn die frontpanel controllers alleen bedoeld voor zaken als filterinstellingen, adsr's en lfo-rates.

Rafelrandje

Na de installatie van de drivers en de editor sluiten we de synth aan via usb, en kunnen we aan de slag. De Venom is een twaalfstemmige, viervoudig multitimbrale virtueel-analoge synth, die deels gebruik maakt van gesampled waveforms van klassieke analoge synths en gesampled drumklanken. Hij houdt de klassieke synth-indeling aan met oscillators, filters, adsr's en lfo's, heeft effecten en een arpeggiator/sequencer aan boord, en een multimode. Tot zover weinig nieuws onder de zon.

De verrassing begint bij het horen van de

eerste klanken. Want waar de meeste virtueel-analoge synths vooral indruk willen maken met mooie, gepolijste sounds, tapt de Venom uit een heel ander vaatje. De presets gaan van ijle spacy klanken naar de bekende, heftig scheurende bassen. Wat daarbij echter meteen opvalt, is wat de Engelsen zo mooi *grit* noemen: de klanken hebben allemaal een heel mooi rafelrandje. De Venom mag er dan misschien wat onschuldig uitzien, klankmatig doet hij zijn naam wel degelijk eer aan. Niet zozeer omdat het nou een scheurmonster is, maar omdat elke klank een soort van duistere ondertoon heeft en de synth heel gemakkelijk te verleiden is tot gekke, glitchy sounds die piepen, kraken en knorren dat het een lieve lust is.

Dit karakter komt vooral naar voren als je het keyboard een paar octaven omlaag stemt, maar een flink aantal presets is gewoon van zichzelf al hard en overstuurd. Het mooie is dat alles gewoon goed klinkt, terwijl dit soort digitaal 'vervormde' sounds vaak niet om aan

te horen is. De Venom komt ermee weg. Veel sounds hebben ook een directheid die ik eigenlijk nog bij geen enkele andere virtueel-analoge synth heb gehoord.

Blazen

In de software-editor kunnen we bij de drie oscillatoren per stem kiezen uit een enorme partij waveforms. Er zijn alleen al zeven zaagtandwaves aanwezig, zo te zien afkomstig uit een aantal Moogs, Oberheims en Rolands. In totaal kom je aan een golfvorm of vijftig, waarbij alle drie de oscillatoren fm en sync hebben, en de oscillator voorzien is van een waveshaper. In de Unison mode kun je zelf bepalen hoeveel stemmen er worden gebruikt, en die tegen elkaar detunen. En dan is er nog Drift, een dsp-gestuurde parameter die de boel nog een beetje ontstemt.

Het multimode-filter draagt sterk bij aan de klank: er zijn low, high en band pass-filters van zowel 12dB als 24dB per octaaf. Het filter klinkt erg mooi; heel natuurlijk en muzikaal. Ook hiervoor zit weer een Prefilter Boost om de boel eens flink stevig het filter in te blazen.

De drie envelope generators zijn standaard (pitch, filter en amp), en dan zijn er nog drie lfo's, elk met tempo sync en met meer waveforms dan normaal. Zo zijn er exponentiële en lineaire varianten van de bekende square, saw en sample and hold. Er is een zestienvoudige modulatiematrix waarin eigenlijk weinig schokkends staat, maar die wel compleet is. Per sound kun je nog twee effecten toewijzen, waaronder natuurlijk de nodige vervormers, compressors en bitcrushers naast de bekende standaardeffecten.

Drums

Voor de drums geldt eigenlijk hetzelfde als voor de andere sounds. Regelmatig had ik bij

het doorlopen en editen van de multi's het idee naar een soort van lightversie van mijn collectie Electronic Body Music uit de jaren tachtig te luisteren. Oude Front 242, Nitzer Ebb of Clock DVA: veel van de beats en drumsounds in de Venom zijn er op z'n minst flink door geïnspireerd. Datzelfde geldt voor electro: als je dat tegenwoordig in nieuwe synths al tegenkomt, is het toch vaak de commerciële, gepolijste electrotrancesound, maar hier hoor ik toch bijna onze eigen vuige Haagse 'Dirty Brown & Miserable-sounds' in terug. Een grote verrassing, mag ik wel zeggen. Natuurlijk zijn er wel meer technoachtige beats en sounds aanwezig, maar ook die grijpen eerder terug naar de vroege jaren negentig dan naar de keurige en soms nogal slaapverwekkende minimale techno van nu. Beats en sounds sluiten dus prima op elkaar aan, en bieden vooral een goed uitgangspunt voor nieuwe tracks.

Fratsen

De ingebouwde audio-interface is sowieso handig, maar is extra nuttig omdat je daarmee externe sounds door de effectensectie van de Venom kunt halen, zoals gitaren, stemmen of andere synths/drummachines, en die direct kunt opnemen in je computer. Verder is de interface vooral een redelijk goed klinkend no-nonsense ding.

Gekke fratsen heeft de Venom ook: in multimode breken sounds soms abrupt af bij het veranderen van presets, en als je de arpeggiator triggert vanaf een externe midi-bron, zoals een TR-909, lijkt de Venom zich eerst niet te realiseren dat hij dat tempo moet gebruiken. Sowieso gebeuren er in multimode soms gekke dingen en lijkt de synth qua dsp-gebruik aan z'n taks te zitten. Bij gebruik van de arpeggiator lijkt bij veel klanken ineens de filter amount naar 100% te

SPECIFICATIES

- fullsize keyboard met 49 toetsen
- 12-stermige synth met per voice:
 - 3 oscillatoren met 41 waveforms en 53 drumsounds, pulsewidth modulation, sync, fm, en ring modulatie
 - filter met tube saturation limiting, 12/24dB/oct high pass, low pass, band pass
 - 3 lfo's met sample and hold
 - 3 adsr-envelopes
- 16 modulation routes
- viervoudig multitimbraal met onafhankelijke midi-synbare phrase sequencers
- 512 single patches, 256 multi (layered) patches, 2 global bus-effects
- reverb, delay, chorus, flanger, phaser, compressie, eq, distortion, bit reduction, decimation-effecten
- arpeggiator
- ingebouwde usb 2.0 audio/midi-interface met:
 - 2 in/2 uit, 24-bit/44.1kHz
 - inputlevels: mic, instrument en stereo line
 - stereo main audio outputs (1/4" trs)
 - stereo hoofdtelefoon-output (1/4" trs)
 - midi-in/out
 - lcd, 4 rotary encoders en 1 knop
 - pitchbend- en modulatiewielen
 - pedaalinputs: sustain (1/4" trs) en expression (1/4" trs)
 - inclusief Vyzex Venom software-editor

springen, want ze zijn dan ineens veel helderder dan wanneer je ze gewoon via het keyboard bespeelt. Van de knoppen op de editor is de waarde bijna niet af te lezen door het design, maar gelukkig staat de waarde in cijfers erboven.

Al deze slordigheden (wellicht oplosbaar met software-updates) kan ik de Venom met liefde vergeven, vanwege z'n klank, maar voor één ding geldt dat absoluut niet: een enkele stereo-output. Kom op, M-Audio! Doe daar op z'n minst nog een extra stereo-aanpak bij, zodat je de sounds in multimode apart kunt uitsturen en afmengen, want in de synth zelf kun je daar (behalve met het volume) weinig mee doen. Het zal wel met de kostprijs te maken hebben, maar twee extra jack outputs en wat software-routing kost toch niet zo veel? Zelf zou ik ook veel meer knoppen willen, maar dat zou de prijs echt omhoog drijven.

Conclusie

Mijn aanvankelijk sceptische houding tegenover de hagelwitte Venom verdween als sneeuw voor de zon toen ik ermee aan de slag ging. En niet alleen omdat ik de sounds nu toevallig goed zou kunnen gebruiken, maar vooral omdat de Venom iets nieuws laat horen in een wereld vol vst's die allemaal zo'n beetje hetzelfde klinken. Maak je pop, trance, minimal techno of andere muziek die vooral gekikt, mooi en hifi moet klinken, dan is de Venom zeker bruikbaar. Het vergt wel wat programmeerwerk, maar hij kan het wel degelijk. Meer op z'n plek is deze machine echter bij bands die af en toe een vuig synth-baslijntje willen, bij producers van electro, breakcore, hardcore, minimal synth of andere nog relatief vrije genres waar 'een stukje oversturing' welkom is. Zoals gezegd is de Venom allesbehalve perfect, maar daar valt mee te leven; als de sounds je maar inspireren. En dan is het tot slot ook nog eens een zeer betaalbaar machientje. Kortom, de Venom is een van de beste voorbeelden van een muzikale wolf in schaapskleren die ik ooit ben tegengekomen. ■

HET OORDEEL

- + uitgebreide mogelijkheden synth
- + lekker duistere klank
- + goede prijs-kwaliteitsverhouding
- enkele stereo-output
- (nog) gekke glitches in OS
- geen aftertouch

